

Bean na Samáire

Nuair a fuair bean na Samáire amach go raibh sí ag tabhairt aghaidh ar fáidh, theastaigh uaithi eolas a fháil ar shaincheisteanna spioradálta: adhradh, agus d'fhág sí a riachtanais phearsanta sa chúlra.

Bean na Samáire

“Dúirt an bhean leis, a Thiarna, feicim gur fáidh thú!” (Eoin 4:19)

Réamhrá

Thaifead an soiscéalaí Eoin go raibh sé i gceist ag gach a scríobh sé a chur ina luí ar a léitheoirí a chreidiúint gurbh é Íosa Críost, Mac an Dé bheo, agus chun a chreidiúint, go mbeadh an saol go flúirseach aige.

“Scríobhadh iad seo, áfach, ionas go gcreidfeá gurbh é Íosa Críost, Mac Dé, agus go gcreidfeá go bhféadfadh beatha a bheith agat ina ainm” (Eoin 20:31).

Go háirithe, tá gnéithe i scéal na mná Samáire a léiríonn gurbh é Críost Mac an Dé bheo, a gheall Mac Dháiví sna Scriptoráir.

Thaifead an soiscéalaí Eoin nuair a fuair Íosa amach gur chuala na Fairisínigh go ndearna sé go leor míorúiltí agus gur bhaisteadh sé i bhfad níos mó ná Eoin Baiste, d'fhág sé Iúdá agus chuaigh sé go dtí an Ghailíl (Eoin 4: 2-3), agus b'éigean dó sin pas a fháil tríd an tSamáir (Lúcás 17:11).

Chuaigh Íosa go cathair sa tSamáir darb ainm Sychar, a raibh a chríoch ina eastát a thug Iacób dá mhac Iósaef (Eoin 4: 5). Rinne Jacob druileáil go maith ar an áit a ndeachaigh Íosa i Sychar.

Cuireann an soiscéalaí béim ar dhaonnacht Íosa trí chur síos a dhéanamh ar a thuirse, a ocras agus a tart. Nuair a luaitear go ndeachaigh a dheisceabail chun bia a cheannach, déanann sé dúinn a thuiscint gur gá d'Íosa a ithe, gur shuigh sé síos toisc go raibh sé tuirseach agus, nuair a d'iarr sé uisce ar bhean na Samáire, tá sé intuigthe go raibh tart air.

Cé nárbh é fócas chur chuige an t-soiscéalaí ná a thaispeáint go raibh tart ar an Tiarna Íosa as uisce, mar an rud a tháinig chun solais ba ghá dó dea-scéal na ríochta a fhógairt do mhná, is léir gur tháinig Íosa san fheoil (1Jo 4 : 2-3 agus 2 Eoin 1: 7).

Shuigh Íosa le tobar Iacóib, gar don séú huair (meán lae) (Eoin 4: 6, 8), nuair a shroicheadh bean Samárach an tobair chun uisce a tharraingt (bhí sé mímhacánta ainm a thabhairt do dhuine faoi ainm na cathrach, toisc gur léirigh sé nár bhain an duine sin le pobal Iosrael), agus chuaigh an Máistir i dteagmháil leis ag rá:

– Tabhair deoch dom (Eoin 4: 7).

Chuir dearcadh an Tiarna i leith na Samárach (ag iarraidh uisce) amach na rudaí is uaisle atá ag fir agus mná: cúis, réasúnaíocht (Iób 32: 8).

Caithfidh gur chuir an bhean ceist bunaithe ar raon eolais roimhe seo. Níor chruthaigh sí an smaoineamh is iontach ar an gcine daonna, ach d'ardaigh sí ceist thábhachtach don bhean sin agus dá muintir:

– Conas, a bheith i mo Ghiúdach, a iarrann tú orm deoch uaim, gur bean Samárach mé? (Eoin 4: 9).

Rinne Giúdaigh idirdhealú ar na Samáirigh, ach in ainneoin gur Giúdach í, níor thug Íosa tábhacht don cheist seo, ach d'fhreastail an bhean ar a cuspóir go han-mhaith ag an am sin.

Sa cheist, tugann an bhean chun suntais gur bean í agus ag an am céanna gur Samárach í, is é sin, go raibh bac dúbailte ar an bhfear sin ar chóir dó, de réir dealraimh, a bheith níos mó de Ghiúdach éad ar a reiligiún.

D'eascair go Leor ceisteanna i gceann Na Samáire, mar rinne Íosa neamhaird ar chleachtais agus rialacha a bhaineann leis an nGiúdachas agus é Ag iarraidh uisce. – Nár thuig sé gur bean agus Samárach mé? An ólfaidh sé and t-uisce a thabharfaidh mé dó gan eagla a bheith éillithe.

Bronntanas Dé

Tar éis réasúnaíocht Na Samárach a mhúscailt, spreagann Íosa spéis Na mná a thuilleadh:

– Má tá bronntanas Dé ar eolas agat, agus cé hé a té a deir leat: Tabhair deoch Dom, d'iarrfá air, agus thabharfadh sé uisce beo duit.

Níor shroich bean na Samáire barr feabhais focail Chríost láithreach, toisc nach raibh aon taithí aici ar an bhfírinne.

“Ach is cothú soladach é don fhoirfe, a chleachtaítear a gcéadfaí, mar gheall ar an ngnás, chun an mhaith agus an t-olc a aithint” (Heb 5:14).

Dá mbeadh intinn fheidhmithe Ag a Samárach, ní chuirfeadh sí an cheist i ndáiríre:

– A Thiarna, níl aon rud le tabhairt leat, agus tá a tobar domhain; cá háit, mar sin, a bhfuil uisce beo agat?

Ón argóint, feiceann tú go ndíríonn bean na Samáire ar an

dodhéanta uisce a bhaint amach gan na modhanna riachtanacha, áfach, níor chuir sí in aghaidh an méid a dúirt Íosa faoi uisce beo a bheith aici.

Gan smaoineamh ar argóint tosaigh Íosa faoi bhronntanas Dé, rinne sí anailís:

– An bhfuil tú níos mó ná ár n-athair Jacob, a thug an tobar dúinn, ag ól é féin uaidh, agus a chlann, agus a eallach?

Agus rogha eile uisce á thairiscint aige seachas an t-uisce ag tobar Jacob, chuir sé in iúl don Samárach go raibh an Giúdach anaithnid sin, ar a laghad, toimhdeach, mar chuir sé é féin i riocht níos fearr ná áit Jacob, a d’fhág an tobar mar oidhreacht dá leanaí agus, a chuir ag an am sin an gá le go leor Samárach.

Bhí freagraí ag teastáil ó na ceisteanna seo a leanas:

– Ní gá duit uisce a tharraingt agus tá an tobar domhain! Cá bhfuil uisce beo agat?

Ach bhí Íosa ag obair ionas go ndéanfaí “éisteacht” na mná sin a mhúscailt le briathar Dé, toisc gur chuir a thogra in iúl go raibh sé, i ndáiríre, níos fearr ná an t-athair Jacob féin.

Ba ag an bpointe seo a bhí easpa eolais na Samárach, mar dá mbeadh a fhios aici cé hé Íosa, bheadh sí a fhios aici ag an am céanna bronntanas Dé, toisc gur bronntanas Dé é Críost.

Dá mbeadh a fhios aici cé a bhí ag fiafraí: – Tabhair deoch dom, Bheadh sí a fhios agam gur mó é ná an t-athair Iacób, bheadh sí a fhios agam gurbh é Críost an sliocht a gealladh d’Abrahám ina mbeannaíodh teaghlaigh uile an domhain (Gen. 28:14).

Dá mbeadh a fhios aici cé hé an Críost, d’fheicfeadh sí tríd an uisce a bhí á ofráil ag Críost, i ndáiríre agus de réir dlí go mbeadh sí ar dhuine de chlann Abrahám. Dá mbeadh aithne

aici ar Chríost, d'fheicfeadh sí nach clann Abrahám iad na leanaí de réir na feola, ach clann an Chreidimh, sliocht an Ádhaimh dheireanaigh (Críost) a bhí á léiriú féin ar an domhan (Gal 3:26 -29; Rom. 9: 8).

Dá mbeadh aithne aici ar Chríost, d'fheicfeadh sí cé go raibh sí mar chuid den cheann deireanach go bhféadfadh sí a bheith mar chuid den chéad cheann, mar gheall ar an Sliocht is féidir na pobail go léir a bheannú mar an creidmheach Abrahám (Mt 19:30).

Dá mbeadh aithne aici ar an té a d'iarr deoch agus a bhí ag tairiscint uisce beo dó, d'fheicfeadh sí gur bronntanas Dé é, óir is é Críost a thugann beatha don domhan (Eoin 1: 4). D'fheicfeadh sí gurb é Sé an t-ardsagart de réir ord Melchizedek, trínar féidir le gach fear, d'aon treibh nó teanga, bronntanais a thairiscint agus glacadh le Dia.

“D'ardaigh tú go hard, ghlac tú i mbraighdeanas, fuair tú bronntanais d'fhir, agus fiú do na reibiliúnaithe, go bhféadfadh an Tiarna Dia cónaí ina measc” (Salm 68:18).

Thug Dia fianaise ar an ofráil (bronntanais) a ofráil Abel mar gheall air a rachadh suas go dtí an airde, ag glacadh i mbraighdeanas, an t-ardsagart a bhunaigh Dia gan tús agus (síoraí) an lae (Heb 7: 3), a rinne thairg sé é féin dó mar uan nach raibh sásta le Dia, agus trí Eisean amháin a ghlacann fir le Dia (Heb 7:25).

Riachtanais laethúla

Ceist na mná:

– An bhfuil tú níos mó ná ár n-athair Jacob? Bhí ábhartha, áfach, níor lig sé dó fós a aithint cé hé an fear sin a d'iarr uisce ó fhoirse Iacóib agus, ag an am céanna, a thairg uisce beo

“An té a ólann an t-uisce seo beidh tart air arís; Ach an té a ólann an t-uisce a thabharfaidh mé dó ní bheidh tart air choíche, mar go mbeidh an t-uisce a thabharfaidh mé dó ina fhoinse uisce ann a léimfidh isteach sa bheatha shíoraí ” (Eoin 4:14).

Is ionadh gur ghlac bean na Samáire, a raibh machnamh casta uirthi nuair a thuig sí go raibh Íosa ag tabhairt le tuiscint go raibh sí níos mó ná an tAthair Jacob, glacadh lena thogra, go raibh uisce aici a chuirfeadh cosc air tart a bheith uirthi, mar sin féin ag iarraidh uisce ort ag an tobar Iacób.

Bhí togra Íosa soiléir:

‘An té a ólann an t-uisce a thabharfaidh mé dó ní bheidh tart air go deo’, agus cad a theastaigh uaidh uisce, dá mbeadh uisce níos fearr aige?

Bhí suim Ag an mbean i dtairiscint Íosa, ach bhí a tuiscint doiléir.

Cad a chuir a bhean Ag iarraidh an uisce a thairg Íosa di, cé go raibh tart ar an Máistir?

Tá an freagra le fáil in iarratas na Samáirach:

– A Thiarna, tabhair dom an t-uisce seo, ionas nach mbeidh tart orm arís, agus nach dtiocfaidh mé anseo chun é a tharraingt.

Sa lá atá inniu ann tá sé beagnach do-thuigthe an obair a bhí le déanamh ag an mbean sin roinnt uisce a fháil. Ba é an séú huair an chloig é nuair a chuaigh an bhean ag lorg uisce chun a bunriachtanais a sholáthar.

Cé go dtuigeann an lá atá inniu ann an méid a thuigeann go leor daoine bunúsacha, bunriachtanacha, ón méid a bhí ag teastáil ón mbean sin, is féidir a thomhas cé mhéid a thuigeann fear mar réasúnaíocht láibeach riachtanach. Má chuireann an rud atá riachtanach isteach ar an tuiscint ar a

bhfuil beartaithe sa soiscéal, cad faoi ghnóthaí an tsaoil seo?

D'iarr fear nach raibh aithne ag bean na Samáire air uisce, agus anois thairg sé uisce le hairíonna do-thuigthe: mhúchfadh sé a tart ionas nach mbeadh air uisce a ól arís.

Nuair a léirigh an bhean spéis in 'uisce beo', dúirt Íosa:

– Téigh, glaoigh ar d'fhear céile, agus tar anseo. D'fhreagair a bhean: n– Níl fear céile agam. D'fhreagair Íosa:

– Dúirt tú go maith: níl fear céile agam; Toisc go raibh cúigear fear céile agat, agus nach é d'fhear céile a rud atá agat anois; seo a dúirt tú le fírinne.

Tabhair faoi deara nár eisigh Íosa breithiúnas luachanna ar riocht Na mná, óir dúirt Sé Féin nach dtugann sé breithiúnas ar aon duine de réir na feola, óir níor tháinig sé chun breithiúnas a thabhairt ar an domhan, ach chun sábháil (Eoin 8:15; Eoin 12:47).

Ag a bpointe seo d'aithin a bhean Íosa mar fháidh:

– A Thiarna, feicim gur fáidh thú! Tá sé suimiúil gur aithin bean na Samáire an Giúdach sin mar fháidh ag an am céanna agus, ag an am céanna, ionadh, chuir sí an cheist seo a leanas:

– Bhí □□ár n-aithreacha ag adhradh ar an sliabh seo, agus deir tú gurb í Iarúsailéim an áit chun adhradh a dhéanamh.

Nuair a fuair bean na Samáire amach gur fáidh í Críost, d'fhág sí a bunriachtanais i leataobh agus thosaigh sí ag fiosrú faoin áit adhartha.

Mar Samárach, bhí a fhios aici go maith an scéal a thug ar Ghiúdaigh gan cumarsáid a dhéanamh leis na Samáraigh. Tá leabhar Ezra ar cheann de na míthuiscintí a bhí ann idir

Giúdaigh agus Samáraigh toisc nár lig na Giúdaigh do na Samáraigh cuidiú leis an dara teampall a thógáil faoi ordú Cyrus (Ed 4: 1-24), agus thosaigh an suaitheadh — mar gheall ar rí na Chuir Assyria isteach i gcathracha na Samáire daoine as an mBabylon a tháinig chun cónaí sa réigiún, ag teacht in áit mhuintir Iosrael a gabhadh roimhe seo agus a ghlac leis an reiligiún Giúdach (2Ki 17:24 comp. Ed 4: 2 agus 9-10).

An cheist maidir le suíomh na mílaoise (adhradh) era agus, os comhair fáidh, níl a chuid cairéil laethúla tábhachtach a thuilleadh, toisc go raibh an deis uathúil: faigh amach an áit adhartha agus conas adhradh a dhéanamh.

An bhfuil sé aisteach fios a bheith agat cén t-imoibriú a bheadh — ann, inár lá féin, dá bhfaigheadh — Críostaí amach go raibh sé os comhair fáidh? Cad iad na ceisteanna a bheadh — ann do dhuine a chuir i láthair é féin mar fháidh?

Samhlaím dá bhfaighfeadh Críostaithe an lae inniu fáidh, is iad na ceisteanna a bheadh: — Cathain a cheannóidh mé mo theach? Cathain a bheidh mo char is agam. Cathain a phósfaidh mé? Cé a phósfaidh mé? An mbeidh mo pháiste fireann nó baineann? Cathain a íocfaidh mé mo chuid fiacha? A bhfaighidh mé saibhir? Etc.

Ach nuair a fuair an Samárach amach go raibh sí os comhair fáidh, theastaigh uaithi eolas a fháil ar shaincheisteanna spioradálta, rud a d'fhág go raibh a riachtanais thalún sa chúlra. Ní raibh sé tábhachtach go mbeadh an fhios aici an mbeadh fear céile aici, nó a stopfadh sí Ag siúl go tobar Jacob Chun uisce a tharraingt. Anois, bhí ceist an áit adhartha Ag dul ar aghaidh leis Na glúnta agus ba dheis í sin nach bhféadfaí a chur amú.

Leis an ráiteas: — Feicim gur fáidh thú! is féidir linn a mheas gur thuig an bhean cad a bhí ag tarlú i ndáiríre.

Murab ionann agus Giúdaigh eile a bhí socraithe ar a reiligiún, a ndlíthiúlacht agus a deasghnátha, ní Giúdaigh iad

fáithe Iosrael a bhí ceangailte le bannaí den sórt sin.

Bhí sé cosúil le rá: – Ah, tuigim anois! Tá tú cosúil le Éilias agus Éilias, fáithe nár phléadáil le pobail eile, ó chuaigh an bheirt acu chuig náisiúin eile agus fiú isteach i dteach dílleachtaí, baintreacha, srl. Mar fháidh chun cumarsáid a dhéanamh le bean Samárach, ó chuaigh Éilias go teach baintrí a bhí ina cónaí i Sarepta, i dtailte Sidon agus d’iarr air uisce a ól: “Tabhair chugam, iarraim ort, beagán uisce le hól i vása” (1Ki 17:10).

D’úsáid Elisha, ar a seal, an méid a thairg bean saibhir a bhí ina cónaí i gcathair Sunem, a ainmníodh mar an gcéanna i ndiaidh ainm na cathrach mar a bhí i gcás bean na Samáire (2 Ríthe 4: 8).

Tá sé thar a bheith tábhachtach anailís a dhéanamh ar stair Nicodemus i gcomparáid le stair na mná Samárach, mar gheall ar Dhia roimh dhuine le gach cáilíocht mhorálta agus intleachtúil mar a bhí i gcás Nicodemus, is ionann é agus duine gan fiúntas ar bith, mar a tharla i gcás na Samárach. Bean.

Sa lá atá inniu ann tá sé beagnach do-thuigthe an obair a bhí le déanamh ag an mbean sin roinnt uisce a fháil. Ba é an séú huair an chloig é nuair a chuaigh an bhean ag lorg uisce chun a bunriachtanais a sholáthar.

Cé go dtuigeann an lá atá inniu ann an méid a thuigeann go leor daoine bunúsacha, bunriachtanacha, ón méid a bhí ag teastáil ón mbean sin, is féidir a thomhas cé mhéid a thuigeann fear mar réasúnaíocht láibeach riachtanach. Má chuireann an rud atá riachtanach isteach ar an tuiscint ar a bhfuil beartaithe sa soiscéal, cad faoi ghnóthaí an tsaoil seo?

D’iarr fear nach raibh aithne ag bean na Samáire air uisce, agus anois thairg sé uisce le hairíonna do-thuigthe: mhúchfadh sé a tart ionas nach mbeadh air uisce a ól arís.

Nuair a léirigh an bhean spéis in 'uisce beo', dúirt Íosa:

– Téigh, glaoigh ar d'fhear céile, agus tar anseo. D'fhreagair a bhean:

– Níl fear céile agam. D'fhreagair Íosa: – Dúirt tú go maith: níl fear céile agam; Toisc go raibh cúigear fear céile agat, agus nach é d'fhear céile a rud atá agat anois; seo a dúirt tú le fírinne.

Tabhair faoi deara nár eisigh Íosa breithiúnas luachanna ar riocht na mná, óir dúirt Sé Féin nach dtugann sé breithiúnas ar aon duine de réir na feola, óir níor tháinig sé chun breithiúnas a thabhairt ar an domhan, ach chun sábháil (Eoin 8:15; Eoin 12:47).

Ag a bpointe seo d'aithin a bhean Íosa mar fháidh:

– A Thiarna, feicim gur fáidh thú! Tá sé suimiúil gur aithin bean na Samáire an Giúdach sin mar fháidh ag an am céanna agus, ag an am céanna, ionadh, chuir sí an cheist seo a leanas: – Bhí □□ár n-aithreacha ag adhradh ar an sliabh seo, agus deir tú gurb í Iarúsailéim an áit chun adhradh a dhéanamh.

Nuair a fuair bean na Samáire amach gur fáidh í Críost, d'fhág sí a bunriachtanais i leataobh agus thosaigh sí ag fiosrú faoin áit adhartha.

Mar Samárach, bhí a fhios aici go maith an scéal a thug ar Ghiúdaigh gan cumarsáid a dhéanamh leis na Samáraigh. Tá leabhar Ezra ar cheann de na míthuiscintí a bhí ann idir Giúdaigh agus Samáraigh toisc nár lig na Giúdaigh do na Samáraigh cuidiú leis an dara teampall a thógáil faoi ordú Cyrus (Ed 4: 1-24), agus thosaigh an suaitheadh □□mar gheall ar rí na Chuir Assyria isteach i gcathracha na Samáire daoine as an mBabylon a tháinig chun cónaí sa réigiún, ag teacht in áit mhuintir Iosrael a gabhadh roimhe seo agus a ghlac leis an reiligiún Giúdach (2Ki 17:24 comp. Ed 4: 2 agus 9-10).

An cheist maidir le suíomh na mílaoise (adhradh) era agus, os comhair fáidh, níl a chuid cairéil laethúla tábhachtach a thuilleadh, toisc go raibh an deis uathúil: faigh amach an áit adhartha agus conas adhradh a dhéanamh.

An bhfuil sé aisteach fios a bheith agat cén t-imoibriú a bheadh ann, inár lá féin, dá bhfaigheadh Críostaí amach go raibh sé os comhair fáidh? Cad iad na ceisteanna a bheadh ann do dhuine a chuir i láthair é féin mar fháidh?

Samhlaím dá bhfaighfeadh Críostaithe an lae inniu fáidh, is iad na ceisteanna a bheadh: – Cathain a cheannóidh mé mo theach? Cathain a bheidh mo char is agam. Cathain a phósfaidh mé? Cé a phósfaidh mé? An mbeidh mo pháiste fireann nó baineann? Cathain an íocfaidh mé mo chuid fiacha? A bhfaighidh mé saibhir? Etc.

Ach nuair a fuair an Samárach amach go raibh sí os comhair fáidh, theastaigh uathí eolas a fháil ar shaincheisteanna spioradálta, rud a d'fhág go raibh a riachtanais thalún sa chúlra. Ní raibh sé tábhachtach go mbeadh an fhios aici an mbeadh fear céile aici, nó an stopfadh sí ag siúl go tobar Jacob chun uisce a tharraingt. Anois, bhí ceist an áit adhartha Ag dul ar aghaidh leis na glúnta agus ba dheis í sin nach bhféadfaí a chur amú.

Leis and ráiteas:

– Feicim gur fáidh thú! is féidir linn a mheas gur thuig an bhean cad a bhí ag tarlú i ndáiríre.

Murab ionann agus Giúdaigh eile a bhí socraithe ar a reiligiún, a ndlíthiúlacht agus a deasghnátha, ní Giúdaigh iad fáithe Iosrael a bhí ceangailte le bannaí den sórt sin.

Bhí sé cosúil le rá: – Ah, tuigim anois! Tá tú cosúil le Éilias agus Éilias, fáithe nár phléadáil le pobail eile, ó chuaigh an bheirt acu chuig náisiúin eile agus fiú isteach i dteach dílleachtaí, baintreacha, srl. Mar fháidh chun

cumarsáid a dhéanamh le bean Samárach, ó chuaigh Éilias go teach baintrí a bhí ina cónaí i Sarepta, i dtailte Sidon agus d'iarr air uisce a ól:

“Tabhair chugam, iarraim ort, beagán uisce le hól i vása”
(1Ki 17:10).

D'úsáid Elisha, ar a seal, an méid a thairg bean saibhir a bhí ina cónaí i gcathair Sunem, a ainmníodh mar an gcéanna i ndiaidh ainm na cathrach mar a bhí i gcás bean na Samáire (2 Ríthe 4: 8).

Tá sé thar a bheith tábhachtach anailís a dhéanamh ar stair Nicodemus i gcomparáid le stair na mná Samárach, mar gheall ar Dhia roimh dhuine le gach cáilíocht mhorálta agus intleachtúil mar a bhí i gcás Nicodemus, is ionann é agus duine gan fiúntas ar bith, mar a tharla i gcás na Samárach Bean.

Cinnteacht bean na Samáire

In ainneoin an ghá laethúil a bheith aici uisce a fháil, rud a léirigh riocht uafásach na mná, toisc nach raibh sclábhaí aici, bhí dóchas aici. In ainneoin nár bhain sí le pobal Iosrael, bhí sí cinnte:

– Tá a fhios agam go dtagann an Meisias (ar a dtugtar Críost); nuair a thiocfaidh sé, fógróidh sé gach rud dúinn.

Cad as ar tháinig a chinnteacht sin? Anois, tháinig a leithéid de dhearbhú ó Na Scriptorúir. Bhí a muinín daingean, mar ní raibh súil aici go mbeadh tobar príobháideach, nó fear céile dá cuid féin. Níor gheall na Scriptorúir feabhas airgeadais nó teaghlaigh, ach thug siad le fios go raibh Críost, an t-idirghabhálaí idir Dia agus fir, le teacht, agus go gcuirfeadh sé in iúl d'fhir gach rud a bhaineann le ríocht Dé.

I bhfianaise mhuinín Na mná sna Scriptorúir, nochtann Íosa é

féin:

– Is mise, labhraím leat! Cén fáth ar nocht Íosa é féin don bhean sin, más i sleachta eile a Bhíobla an ordaíonn sé dá dheisceabail gan a nochtadh do dhuine ar bith gurbh é Críost é? (Mt 16:20) Toisc gurb é a fíor admháil an rud a eascraíonn ón bhfianaise a thugann Na Scriptorúir faoi Chríost (Eoin 5:32 agus 39), agus ní ó chomharthaí míorúilte (Eoin 1:50; Eoin 6:30).

Ag a nóiméad sin tháinig Na deisceabail agus bhí siad cráite go raibh Críost ag caint le bean “Agus leis seo tháinig a dheisceabail, agus bhí iontas orthu go raibh sé ag caint le bean; ach ní dúirt éinne leis, Cad iad na ceisteanna? nó: Cén fáth a labhraíonn tú léi? „ (v. 27).

Thréig bean Na Samáire a hintinn agus rith sí Chun Na cathrach agus ghlaigh sí ar Na fir fiosrú an é an Giúdach Ag foinse Iacóib an Críost “Mar sin d’fhág an bhean a crúsca, agus chuaigh sí isteach sa chathair, agus dúirt sí leis na fir sin, ‘ Tar, féach fear a d’inis dom gach a rinne mé. Nach é seo a Críost? ” (P. 28 agus 29)

Toisc gur saoránach den dara grád í bean ag an am, níor fhorchuir sí a creideamh, ach d’áitigh sí ar fhir dul chuig Íosa agus anailís a dhéanamh ar a chuid focal. D’imigh muintir a bhaile agus chuaigh siad go Críost

– “Mar sin d’fhág siad a chathair agus chuaigh siad chuige” (v. 30).

Arís tháinig marcanna fáidh dhílis chun solais: “Agus ciontaíodh iad ann. Ach dúirt Íosa Leo, “Níl aon fháidh gan onóir, ach amháin Ina thír féin agus Ina theach” (Mt 13:57). I measc eachtrannach tugadh onóir d’Íosa mar fháidh, difriúil óna thír dhúchais agus a bhaile (Mt 13:54).

Phléadáil na deisceabail leis an Máistir:

– Rabí, ithe. D’fhreagair Íosa iad:

– Tá bia le hithe agam nach bhfuil ar eolas agat.

Bhí a gcoincheap fós dírithe ar riachtanais an duine. Sin nuair a dhearbhaigh Íosa dóibh go raibh ‘ocras’ air toil a Athar a dhéanamh, agus a chuid oibre a dhéanamh. Cén obair a bheadh ann? Tá an freagra in Eoin 6, véarsa 29:

“Is é seo obair Dé: creid ann a sheol sé”.

Cé go raibh a fhios ag a dheisceabail conas na hamanna nuair a rinneadh an domhan seo a phlandáil agus a fhómhar a léamh (Eoin 4:34), bhí Íosa ag ‘feiceáil’ na réimsí bána d’fhómhar an Athar. Ón nóiméad sin nuair a bhí Críost á léiriú féin do na hionadaithe bhí cheana ag fáil a gcuid pá ar domhan, agus bhí tús curtha cheana le fómhar na beatha síoraí, agus bhí lúcháir ar an sower agus ar an reaper araon as an obair a cuireadh i gcrích (v. 36).

Luaigh Íosa abairt: “Is é ceann an sower, agus an ceann eile an reaper” (v. 37), agus tugann sé foláireamh dá dheisceabail go raibh siad á gcoimisiúnú chun baint i réimsí nár oibrigh siad (v. 38). Cad iad na réimsí seo? Anois ba iad na páirceanna a chonaic Íosa réidh le fómhar ná na Gintlithe. Níor oibrigh siad riamh i measc na nGiúdach, coimisiúnaíodh anois iad chun obair i measc na nGiúdach, mar a rinne daoine eile an máistir seo cheana féin, is é sin, go ndeachaigh roinnt fáithe mar Éilias agus Éilís chuig na Gintlithe ag tuar an mhisin a bhí siad le déanamh (v. 38).

Mar gheall ar fhianaise na mná, a dúirt:

– D’inis sé dom gach a ndearna mé, chreid go leor de na Samáraigh i gCríost. Cosúil? Mar gheall go ndúirt sí: – D’inis sé dom gach a bhfuil déanta agam, chuaigh Íosa chuig (na Samáraigh) agus d’fhan sé leo ar feadh dhá lá, agus chreid siad ann mar gheall air focail (Eoin 4:41).

Níor chreid siad i gCríost ach trí fhianaise na mná, ach chreid siad toisc, nuair a chuala siad Críost ag fógairt ríocht na bhflaitheas dóibh, chreid siad gur Slánaitheoir an domhain é i ndáiríre (Eoin 4:42).

Saobhadh

Cé gurbh é cuspóir an Scriptúir agus Chríost d'fhir a chreidiúint gurb é Slánaitheoir an domhain é, Uan Dé a thógann peacaí an domhain, srl. Sa lá atá againn tá cineálacha éagsúla soiscéal ann nach gcuireann chun cinn fíorobair Dé, is é sin: go gcreideann fir i gCríost mar thoscaire Dé.

Ní hé an dóchas atá acu go dtiocfaidh an domhan, ina dtiocfaidh Críost agus go dtógfaidh sé iad siúd a chreideann leis (Eoin 14: 1-4), ach a shocróidh rudaí agus mianta an domhain seo.

Tarraingíonn a lán múinteoirí bréagacha aird na ndaoine nach dteastaíonn uathu trína gcuid riachtanas laethúla a chur in iúl. Cén fáth? Toisc go ndéanann riachtanais na bhfear scamall ar an réasúnaíocht agus ná lig dóibh anailís a dhéanamh ar cheisteanna loighciúla riachtanacha. Cuireann óráid múinteoirí bréagacha béim i gcónaí ar riachtanais an tsaoil ó lá go lá chun mearbhall a dhéanamh ar na daoine nach dteastaíonn, mar go bhfuil a gcuid óráidí neamhbhalbh.

Tá daoine ann a rachaidh timpeall orthu féin le múinteoirí de réir a gcuid spéiseanna agus a chasfaidh ar fhairsinge (2 Tim. 4: 4). Measann daoine eile gur foinse brabúis é Críost, agus comhthoghadh leo siúd ar mian leo saibhreas a dhéanamh (1 Tim. 6: 5-9).

Ach tá daoine ann freisin a bhfuil cuma na diadhachta orthu, nach bhfuil ann ach reiligiún eile, toisc go bhfuil a dteachtairacht dírithe ar dhílleachtaí agus baintreacha, ag

troid ar son chúis na mbocht agus a bhfuil earraí ábhartha de dhíth orthu, ach séanann siad éifeachtacht an tsoiscéil ., toisc go dtagann siad salach ar fhírinní riachtanacha amhail an t-aiséirí ó mhairbh sa todhchaí agus filleadh Íosa (2 Tim 2:18 agus 3: 5;)

“Cén fáth, cad é ár ndóchas, nó áthas, nó coróin na glóire? Nach bhfuil tú os comhair ár dTiarna Íosa Críost ag a theacht?” (1Th 2:19).